

версия казва, че тия тъй храбри сливенци сж били уловени при опита да прѣгзаятъ Тунджа и се прѣхвърлятъ въ Срѣд-на Гора).

Тѣй или инакъ, заловенитѣ възстанници, заедно съ войводата имъ, били подкарани на пѣтъ къмъ Сливенъ, за да бждатъ тамъ публично екзекутирани. Тѣ, обаче, не искали да вървятъ и се трѣшкали по земята съ клетви и псувни на лѣво и на дѣсно. Слѣдъ дълги ритания и изтезания, качили ги на коля и отново ги подкарали за Сливенъ. *Стоилъ Войвода*, обаче, знаейки отъ миналото на своитѣ колеги, че войвода живъ не се прѣдава и отъ срамъ да не бжде публично екзекутиранъ въ Сливенъ, рѣшава да умре изъ пѣтя. Ако и здраво вързанъ и вече раненъ на нѣколко мѣста, той се хвърлил отъ колата и се прострѣлъ на земята съ псувни срѣщу турцитѣ и съ викове, че нѣма да мрѣдне отъ мѣстото си, додѣто не го заколятъ. Тамъ, слѣдъ като го смазали отъ бой, турцитѣ видѣли, че нѣма да се издѣзе на глава и го посичатъ, а останалитѣ подкарватъ за Сливенъ. Посичането е станало близо до *Сатма-Чешмя*, която и до днесъ се вижда, западно отъ Бинкосъ, край пѣтя отъ Сливенъ за Кортенскитѣ бани. Тая трагична обстановка е възпроизведена много сполучливо на илюстрирана карта, дѣто визиранитѣ герои сж прѣдставени отъ още живи участници въ това възстание. Посичането е станало не на 16-и май, както е забѣлѣзано въ тая карта (издание на книжарницата Ив. Топаловъ, фотография на Никифоръ Мичковъ — все въ Сливенъ), а на 12-и Май.

Докаранитѣ въ Сливенъ Стоилови другари: *Дражевъ*, *Кавръковъ*, *Желчевъ* и *Гаджаловъ* били изправени прѣдъ властитѣ съ турена прѣдъ краката имъ глава на войводата, нахранени, защото били на умирање отъ гладъ и слѣдъ това хвърлени въ затвора, за да бждатъ избѣсени безъ прѣдварителенъ сждъ. *Гаджаловъ*, *Андонъ Кутевъ*, *Ганчевъ* и *Желчевъ* били обѣсени въ самия Сливенъ, а *Кавръковъ* и *Ставри Ненчовъ* — въ Нова Загора ¹⁾ Главитѣ на останалитѣ, убити въ разнитѣ

¹⁾ Взелитѣ видно участие въ сливенскитѣ революционни движения *Димитъръ* и *Андонъ Кутеви* произхождатъ отъ единъ пѣленъ съ патриотизъмъ сливенски родъ, Живѣли сж въ Мънгърската махала. Баща имъ *Кутю Ганчевъ* е билъ заможенъ а баджи я, а майка имъ се отличавала съ своята събуденостъ и патриотизъмъ. Тя не веднѣжъ е давала подслонъ на революционери въ дома си. Най-сждбноноснитѣ за Сливенското възстание съвѣщания прѣзъ 1876 г. сж ставали именно въ нейната кѣща.

Както *Димитъръ*, тъй и *Андонъ Кутеви-Ганчеви* въ надвечерието на възстанията прѣзъ 1876 г. сж били въ Влашко, дѣто сж избѣгали отъ Сливенъ като компрометирани прѣдъ мѣстнитѣ турски власти. *Димитъръ* е влѣзълъ въ четата на Хр. Ботевъ, избавенъ слѣдъ разгрома на *Милень-Камъкъ* прѣзъ редица изпитни, а *Андонъ* — възторженъ четникъ отъ редоветѣ на сливенскитѣ възстанници — е билъ обѣсенъ въ Сливенъ.